

„ПОСТУПЪ“
 виходить по тижня въ
 четверг.

ПЕРЕДПЛАТА:
 на пѣльмй рокъ . . \$1.50
 на пѣльмй рока . . . 75ц.
 Передплату и всякія
 дописи належить засы-
 лати на адресу:

„POSTUP“
 The Russian Weekly Paper,
 NEW YORK.

ПОСТУПЪ

(THE PROGRESS)

Газета для русского народа въ Америкѣ.

„POSTUP“
 The Russian Weekly Paper.

SUBSCRIPTION:
 Per year \$1.50
 „ 6 months 75c.
 All Communication should
 be addressed to:

„POSTUP“
 The Russian Weekly Paper.
 421 E. 70 St.
 NEW YORK.

ЧИСЛО 5. НЬЮ-ІОРКЪ, 29-го ЯНВАРЯ, 1908. ГОДЪ II.

No. 5, New York, N. Y. FEBRUARY 12, 1908. VOL. II.

Entered as Second-Class Matter February 2, 1907 at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

VICTOR P. HLADICK, Publisher and Editor.

Предплату за „Поступъ“ до-
 писи и всякія письма, по-
 сылайте на адресъ:

Victor P. Hladick
 59 Morris St.
 Jersey City, N.J.

ВЗДОЛЖЪ И ПОПЕРЕКЪ.

Всякій честный человѣкъ, ча-
 сама стрѣлять якусь дурницію,
 иначе сказавши приложитъ
 свою руку до чогось глупого,
 такъ и я грѣшный. — Давно уже
 не ваявъ я рукъ паршивую
 „свободу“, отъ позавчера ми-
 моволи влѣзъ той пархъ менѣ въ
 руки. — Ну! думаю — та загля-
 ну; — а ты стара — кажу я до
 своей бабы, — загрѣй воды, та
 приготви великій ковалокъ мы-
 ла, щобимъ потому добре руки
 умыть.

Господи! чого въ томъ паркѣ
 (6 люмері свободи) нема! — На
 первой сторонѣ якъ звичайно
 передрукованіи изъ щоденныхъ
 газетъ „новинки“; — на другой
 сторонѣ гримъ „Невинна“! п.
 Івана Левицького — нажъ тобѣ!
 — Невинна и в „Свободѣ“? то
 такъ „пасуе“ якъ кулакъ до но-
 са! — та ба смотрю дальше, а
 тамъ поневѣряе „писачъ“ св. о.
 Николая якъ лишъ може. — Не
 дуже мнѣ то дивно—божъ „Сво-
 бода і еі писачі“ чистіи якъ ма-
 зюка „українці“ — ну а св. о.
 Николай шизматикъ и цареслав-
 ный! — Я думаю що кто-то изъ
 Веч. во духовныхъ заступитъ ся
 за угодникомъ Божиимъ св. о.
 Николаемъ, такъ глубоко почи-
 таемымъ святителемъ у всего
 русскаго народа, та скаже свое
 богословское слово.

Переглядаю дальше. — 3-я
 строка и чудо! Ая! Чудо! Пар-
 шивая „Свобода“ подлый рим-
 ско-жидовскій лѣкарь беретъ ся
 доказувати „Якъ повстали мо-
 сквофілі“! Мы Русины николи
 не тыкаемо подобного вопроса,
 о рутенцяхъ, радикалахъ, та вся-
 кихъ свободячихъ „пущыряхъ“,
 знаючи, що: „дурныхъ“ не сѣ-
 ютъ — сами родять ся! „Но якъ
 могутъ доказовати того рода
 „люди“ о происхожденіи насъ
 Русиновъ, не маючи изъ нами
 ничо общого, не знаючи прямо
 насъ? — то конечно чудо!

Если бы „свободячі писачі“
 толковали талмудъ жидовскій,
 писали въ загалѣ о своихъ не-
 разлучныхъ пріятеляхъ жидкахъ,
 о „трефѣ а кушерѣ“ подавали
 рисунки всѣхъ „сутяжів“ жидов-
 ско-вѣсѣльныхъ и проч. и проч.
 они могли бы где что и правды
 подати своимъ „читачамъ“ — бо
 они изъ жидами — одинъ духъ,
 одинъ „українцкый нарід“, а
 хотя жиды ихъ панями, а „укра-
 їнці тільки“ наймитами; — але
 вѣрному и щирому наймитови
 господарь не одно открье.

О москвофилахъ, капапахъ,
 москаляхъ, т. с. о тѣхъ Русинахъ
 которіи дорожатъ своимъ име-
 немъ, своею исторією, гордятся
 тѣмъ що они Русинами, „з
 цибульною паничестію свобо-
 да“ ничого правдивого написа-
 ти не може! Буде отже или отъ
 себе, — якъ звичайно — бреха-
 ти, или побреховати за такимъ
 брехуномъ, который „це реміс-
 ло“ лучше знаетъ нежели всѣ „лі-
 парі від свободи“.

Щожъ дальше? — За тѣмъ
 чудомъ слѣдуе не яка будь до-
 писъ изъ Ансоніи, Конн. подъ
 которою подписанъ В. Г. Гай-
 дамака. — „Цѣ призвисько дуже
 пасуе“ тому дописователю — О!
 просвѣтъ! — „писачеві від Сво-
 боди“. — По дописи видно що
 „Поважаний (кимъ? примѣч.
 наборщика) пан Гайдамака“
 (по русски разбойникъ) и вели-
 кій „вчещъ дохтір“! бо осмолѣв-
 ши „Поступъ“ его редактора
 г-на Гладика и корреспондента
 „Поступа“ г-на Гореславича изъ
 Галичины, выдавъ въ той допи-
 си свою, конечно, „вчену пар-
 дулку“ — „Поступъ“ — хробач-
 ливый! Гладикъ — „замотличе-
 ный“! — а Гореславичъ — запі-
 неный!

Ну чижъ не „хвайно“? —
 Бѣда только съ тѣмъ, якъ бы

прийшло „пану Гайдамаці“
 признатися якъ они осмолѣва-
 ли? г-нъ Гореславичъ живе въ
 Львовѣ въ Галичинѣ, ну а „пан
 дохтір“ въ Ансоніи! щось оно
 не выразно! — Що до г-на Гла-
 дика редактора „Поступа“ знаю,
 що онъ такимъ „дохтірамъ“ по-
 звалае себе оглядати только изъ
 заду, такъ ниже крижей — т. е.
 въ нецензурную часть тѣла, а
 щобы находящимъ ся тамъ от-
 воромъ можна заглянути моти-
 лицю, треба напавду мати
 „глибокі українські вичі“.

Дальше „пан Гайдамака“ сер-
 дитъ ся въ своей дописи на г-на
 Гореславича за тое що онъ опи-
 савъ въ „Поступѣ“ якъ то „укра-
 їнскі проводирі“ туманять, ци-
 ганяють, а то просто такой рабу-
 ютъ русскаго работника выс-
 лаючи его въ Пруссію на зароб-

ки. — Ну, коли Вамъ що „пане
 писачъ“ не пошкодило, то я Вамъ
 готовъ сотки обрабованныхъ рус-
 скихъ галичанъ поименно на-
 звати! — Они дѣле свое житя
 будуть памятали „українську“
 опѣку въ Пруссакъ такъ въ Мы-
 словицахъ якъ и въ Нейберунѣ
 — гдѣ головнымъ рабовникомъ
 русскаго работника суть „васъ-
 кий свѣдомі украинскі его-
 мосьце, вітець Ганіцкій“.

Дуже по дурному виглядае
 въ той дописи слѣдующій ус-
 тупъ: „Отож ви славный допи-
 сувателю хробачливого „Посту-
 па“ можете тавкати і пукнути,
 то і такъ нічо не вдіете, бо вашихъ
 підлий дописий нікто не слу-
 хае“. — Успокойтесь „пане Гай-
 дамака“ а то на правду щобы у
 васъ „жобр“ або що не пукло!
 тажъ сами пишете що дописей

въ „Поступѣ“ никто не слушае!
 ну то и чомужъ васъ такій
 страхъ напавъ? — выходитъ
 щось такъ що та дописъ Горес-
 лавича хотя вы конечно ей не
 слушаете, помѣшала клепки въ
 вашей „свѣдомі мазниці“ коли
 вы такъ „врізали“ — задзвонили
 паршивымъ калаталомъ на
 гвалтъ! а сами всредитесь що
 ничего не горитъ! Ну дурнен-
 кія вы собѣ нѣвроку! най Богъ
 не виѣшае.

Смѣшно що вы знаючи що
 г-нъ Гладикъ такъ небезпечно
 хорый „на мотылицю“ а такъ
 его боятесь! такъ онъ вамъ вѣдѣ-
 но „міцно“ шкодить! що ради
 бы его посбугити, та нѣбы изъ
 щирости высылае его ажъ въ
 Москву. — Ну, голубчикъ, упѣ-
 няю Васъ що г-нъ Гладикъ яко
 русскій человѣкъ не пропасть бы

и въ Москвѣ, между родными
 русскими, — но якъ бы такъ вы
 — не въ лиху годину кажучи —
 попались на правдиву Украину
 — бодай... бодай... чи не было
 бы съ вами дуже круто.

На найдурнѣйше „панцю“
 вы свою дописъ скончили. Не
 читай Русине „Поступа“ пи-
 шутъ „пан Гайдамака“ бо на те-
 бе за то „заложать московскіе
 ярмо“. — Мы для васъ о много
 щирѣйшіи — мы радимо сердеч-
 но каждому Русинови умѣющему
 читати, щобы прочитавъ собѣ
 хотій бы вѣтъ и в число вашей
 любви „Свободи“ и то не разъ,
 а два, три, и десять — сколько
 угодно! бо тѣмъ лучше всякій
 „Свободу“ перечитае, тѣмъ луч-
 ше познае „что вона е! ви! ці-
 лий васкый гурт“. А що до то-
 го щобы вы на Русиновъ чита-
 ючихъ „Свободу“ не „заложы-
 ли украинскіе ярмо“ то мы со-
 вершенно спокойніи. — Нашъ
 Русинъ не бѣкъ, и на него ярмо,
 никто закладати не буде — то
 только вы збѣмѣвшіи сами, хтѣ-
 либъ всѣхъ бачити быками. —
 Бѣдный вы що не Всемогущій!

За „цею“ розумною дописью
 изъ Ансоніи слѣдуетъ сейчасъ
 друга изъ Chansey, Ра. — „Бѣда-
 чисько якъсь П. Терпів — тер-
 пів, терпів і не втерпів“, а що-
 бы доказати що и у него „бѣча-
 цѣб то украинскіа вдача“ уче-
 пилъ ся въ своей дописи восьма
 честного Русина изъ Лливовѣ,
 Па. — г-на Димитрія Д. Проци-
 ка, который своимъ честнымъ
 поведѣніемъ, благороднымъ ха-
 рактеромъ, не только у своихъ,
 але даже у чужинцевъ пользуется
 ся большимъ уваженіемъ.

Але щожъ по „іхньому“ если
 не бѣкъ или не „українець“
 такъ и не человѣкъ.

Дальше въ томъ числѣ „Сво-
 боди“ „вітець Волокса Пристай
 змалював“ таку путанину о булѣ,
 що якъ бы прийшло само-
 му найти ладъ въ той путанинѣ
 то и до смерти не тее. — Но що
 цікаве? „вітець Пристай від-
 крив“ еще одинъ гатунокъ Ру-
 синовъ, именно: „айришскихъ
 греко-католиковъ“ — „справде-
 шна новісць!“

„Різнули“ такожъ дурнова-
 тый протестъ нѣби то противъ
 буллѣ до Апостольского Делега-
 та въ Вашингтонѣ.

Св. Апостоламъ ани снілось
 лишати въ Вашингтонѣ якогось
 своего делегата—а миню того онъ
 тамъ естъ, пріймае дуже ласкаво
 „українскі“ депутації и т. д.
 Кобы такъ була почта до неба
 варта бы всю „цю хрію“ св. апо-
 столамъ заслати.

И „вітець Стефановичъ відпи-
 ля“ свой гнѣвъ на тѣхъ священ-
 никовъ которіи не додержали
 тайны „чеснихъ конференцій со-
 терівскихъ“.

Нажъ тобѣ! Такижъ то и кон-
 ференція напавду „чесні“ коли
 боятъ ся свѣтла божого! — не
 смѣе о нихъ знати народъ — ко-
 торый мае гонувати всякихъ
 Сотерів та Стефановичей!

— Фвайно і чесно!!!

Отъ такого то плюгавства въ
 „Свободѣ“ повно! кто бы менѣ
 не вѣривъ, тому раджу и прошу
 читати свободу а самъ пересвѣд-
 чить ся!

Я не обѣцяю, братя, все
 Вамъ сказати що въ той поганѣ

Якъ БАБЫ УЧИЛИ ОРШИНСКОГО ЕГЗЕЦИРКИ.

Може-бъ вы ся читатель на то придивили,
 Якъ то бабы Кудрынецки, судъ сами робили.
 Якъ учили Оршинского стадо ихъ займати,
 Не помогла Грубна палка, мусѣвъ утѣкати.
 Бо-жъ иншого онъ не вартъ! Заповѣди знавъ!
 Поле людске отъ прадѣдов, грабити бажавъ.

„Подивѣтсѣ Катерино що то тамся робить?
 Якихъ чорни два чортики, наши вѣвци грабятъ!
 Тажъ то Кумо попъ Ортинскій у клашторъ займае,
 Бо онъ каже, що „Бурты“ его, до нихъ право мае!

Вчера по при самыя хаты мѣрявъ, каже: тутъ
 границя,
 И що доти намъ одбере! а щожъ намъ лишится?!
 Гдѣжъ мы вѣвцѣ попасемо, гуси та пацята,
 Бѣгай доню якъ найскорше закличъ менѣ тата!

Кума Феська съ Катериновъ обѣ розмовляють,
 Ажъ ту бабы съ „оружіємъ“ съ хатовъ выбѣгають.
 Та съ кацюбов, друга мѣтлу, третя дѣпъ хватила,
 А четверта не мала що, та водѣ гною вила.

Одна въ хатѣ до огня воду приставляла,
 Якъ учула щось стало, та съ горчкомъ погнала..
 Не питала що не буде въ чомъ їсти зварили,
 Горчкомъ хтѣла іезуитѣ голову побити.

Спостерѣтъ то іезуита та ставъ утѣкати
 „Ратуйте люди! кричавъ, хотять мене бити!
 И наклали ему бабы сколько ся зміѣстило; —
 „Ты насъ хочешъ рабовати! небо бы ты било!

Чи для тебе мало еще села Михайловки?!
 Маешъ гроши, всѣ достатки, сьостры и простія
 дѣвки!

А теперь ще хочешъ намъ послѣднее забрати?!
 Щобы не мали мы куда, навѣтъ выйти съ хати!”

Що то чиста правда естъ, то цѣлый свѣтъ знае,
 Каждый Кудрынецкій Русинъ, тое посвѣдчае,
 Процессъ за те пасовиско еще не скончився,
 Ортинскій-іезуита въ Америкѣ скрився.
 Наробивъ онъ много лиха въ селѣ Михайлівцѣ,
 А теперь зновъ бѣду робить тутъ у Америкѣ.

ПОПИКИ-РАДИКАЛЫ И
ЕПИСКОПЪ-УКРАИНЕЦЪ
ВЪ АМЕРИКѢ.

Подъ такимъ заглавіемъ печатается въ "Правдѣ" довга статья написана г-номъ Иваномъ Гр. Борухомъ, авторомъ брошюры Попики-радикалы въ Америцѣ. — До написанія той статьи споводовало г-на Боруха то, что коли онъ бывъ на дяковскій митингъ въ Питсбургу, дня 10 дек. м. р., который скликавъ бискупъ Ортинскій и самъ на немъ предсѣдательствовалъ. На томъ то собраніи, дякъ питсбургскаго попика — социалисты Стефановина — И. Костюкъ певно по приказу самого бискупа, предложивъ, щобъ "владыка зневоливъ автора брошюры всю брехню відкликати, а коли того авторъ не зробить виключити зъ товариства дяків". Чуючи тоє вєнесе, бискупъ, удаючи що о ничонъ не знає звернувся до г-на Боруха съ словами:

"Той книжки я не читавъ, но противъ ней я достаю водъ духовенства протестъ, въ которомъ оно домогается, абы я робивъ що съ тымъ человѣкомъ, бо вонъ ту богато зла набравъ и я то узнаю хотя и безъ вѣдома. Пребогато зла набрала та книжка также въ старомъ краю, бо: очернила невинно людей; кинула межъ народъ соблазнъ, незгоду; набрала партій, споводовала ихъ до завзятой борьбы... Бо що зробивъ тому человѣкови — що тую книжку написавъ — кардиналъ Сембратовичъ, що вонъ на него по смерти накинута и очернивъ? або що ему зробивъ покойный уже о. Бончевскій, о которомъ такую соблазнъ написавъ що... Припустимъ що бы то була навіть и правда, то и тогда не голосити, а покрывати такий блудъ треба... Я знаю, що та книжка написана изъ мести противъ другой партіи. Еи — діявалъ подиктовать написати. Та не зважаючи на то — у вороговъ русскаго народа — то е у москвофиловъ тая книжка держится, якъ яка найдорожша медедина, и еи де тольо могутъ, уживаютъ противъ другой партіи. Брате! Если ты хочешь остаться вѣрнымъ сыномъ греко-католической церкви, водкличь все то, щось въ той книжцѣ написавъ".

На той закидъ, въ которомъ бискупъ высказавъ явно ненависть и злость по адресу русско-народной партіи, — отвѣтилъ г. Борухъ що брошюра "Попики-Радикалы", то отвѣтъ на безподставныя напады "Свободы", та що въ ней есть лишь сама правда о томъ, що робили попикирадикалы, а дальше предложивъ г-нъ Борухъ щобъ бискупъ избравъ комиссію изъ безпартійныхъ людей которые бы розсѣдили, чи то, что въ брошюрѣ написано есть правдою, чи брехня.

Хотяя предложение тоє было совсѣмъ справедливое, то однакъ Ортинскій на него не згодився, а лишь налягавъ на г-на Б-ха, щобъ конечно откликать тоє что въ брошюрѣ написано. Однакъ г-нъ Борухъ не поддавался хитрому Лисови Микитѣ, тожъ онъ съ злостію сказавъ ему, что онъ, зрадникъ бо належитъ до москалефильской партіи, т. е. до такой партіи, которая связалась съ Поляками и иде противъ украинской партіи. Разумѣсь что то ложь, що закинувъ бискупъ г-ну Борухови, и для того г-нъ Борухъ фактами доказує Ортинскому, что то онъ зрадникъ русскаго народа и тоже украинска партіи, которой онъ держится.

Важнѣйшия уступы, изъ отповѣди г-на Боруха, будемъ печатать въ дальшихъ числахъ.

мѣститъ ся, бо стара моя тодкочитъ, та каже: засмороджуешъ, якоуся бѣдою руки, а я буду еще и мыла тобѣ куповать.

Малте ся добре русскіи братя, та не забувайте що еще жие старій

Перецъ.

ЧИ ПОТРЕБНО ПРИВЗДИТИ
ДО НЬЮ ЙОРКУ ЗА ТѢМЪ,
КОГО ЗАДЕРЖАТЬ ВЪ КА-
СИГАРДѢ.

Нема дня, щобъ въ Нью Йорку на Елисъ Айлендѣ, — въ касигардѣ — не задержали колька. кольканаяцятъ, а даже и колькадесятъ свѣжо прибывшихъ эмигрантовъ. А задержують эмигрантовъ съ розныхъ причинъ, — одинъ старый неспособный до работы, другій хорый на очи, третій прїхавъ дуже ослабленный, на иншого упало подозрѣніе, що укравъ гроши и передъ карою утѣкає зъ краю, а еще иншого узнали докторы, що хорый на ослабленіе нервовъ съ чего може наступити умопомѣшательство и т. п. Звычайно быває, что если эмигранта задержатъ въ касигардѣ, то онъ, если возможно, то телеграфує на всѣ стороны до знакомыхъ, щобъ старались его выдостати съ касигарды, а если телеграфувати не позволяютъ, то задержанный эмигрантъ пише листы. Разумѣсь, что если знакомы получатъ чи то телеграмъ чи письмо, то звычайно, безъ намыслу, або сами ѣдутъ до Нью Йорку, — до касигарды, або посылають когось зъ разумѣйшихъ людей.

Еще то — полъ бѣды, если братъ чи сватъ або кто тамъ другій возмє съ собою телеграму чи письмо отъ эмигранта, бо хотяи и не разъ на блукаєсь по Нью Йорку, и не разъ попаде въ руки ѣскаго рода опустовъ, то всетаки достанєсь на брану черезъ котору выпускають до касигарды и въ касигардѣ въ информацийномъ бюрѣ довѣдаєсь, задля какой причины эмигрантъ задержанный, но эмигранта ему не покажутъ. Но если прїѣзжающій не возьмє съ собою телеграму або письмо отъ задержаного, то его совсѣмъ до касигарды не впускають. — Чи сякъ, чи такъ, если эмигранта задержатъ въ Касигардѣ, то ему совсѣмъ ничего не поможє ани братъ, ани сватъ, ани знакомый, — а зано, що побѣдка така стоить много грошей. Отъ примѣромъ, надѣжы задержали власти эмигранта Василя Дикого. Ъхавъ онъ до Олифанту. Понеже Дикій выглядыває до сѣдно, то докторы задержали его яко хорого на ослабленіе нервовъ. Дикій настрашися, що его одолють до краю, и сейчасъ написавъ до брата въ Олифантѣ и до швагровъ въ Ансоніи, щобъ его ратовали. Сейчасъ по одобранию листу прїхало двоухъ швагеровъ до Нью Йорку, и зайшли до редакціи "Поступа", та стали просити редактора, щобъ допомогъ имъ выдостати изъ Касигарды швагровъ. Разумѣсь, що редакторъ не отмовивъ ихъ просьбы, поѣхавъ сейчасъ до Касигарды, вывѣдавъ о всемъ, — а именню, что Дикій задержанный яко хорый на слабость нервовъ. Докторъ на просьбу редактора обѣщавъ Дикого сейчасъ другій разъ сєтзаменовати. Швагры, довѣдавши, якъ дѣло стоить, отѣхали до Ансоніи не бачивши Дикого. Слѣдующаго дня редакторъ передъ эмигранційнымъ судомъ розповѣвъ, якъ маєсь справа съ Сухимъ и судъ позволилъ ему поѣхати къ брату до Олифанту. Довѣдались мы ся тожє, що и братъ зъ Олифанту прїѣздивъ до Касигарды. Разумѣсь, что такіи побѣдки стоять много грошей.

Щобъ, одже, наши люди не тратили даремно грошей на побѣдки до Нью Йорку, для того на семъ мѣстци поучаемо, якъ мають поступити тѣ, що получаютъ письмо або телеграмъ отъ задержаного эмигранта, — одже такъ:

1) Если эмигрантъ телеграфує, что не має грошей на дорогу, то треба ему сейчасъ послати гроши въ регистрованомъ листѣ, або телеграфно;

2) Если эмигрантъ пише что самъ не знає для чего задержанъ,

то тоє означає, что его задержавъ докторъ будъ то онъ хорый на ослабленіе нервовъ; такогo эмигранта звычайно держатъ въ Касигардѣ 5—6 дней, егзаминують другій разъ и пускають тамъ, где хоче ити.

3) Если эмигрантъ пише, что онъ хорый, то значить, что его отдали до шпитала, где поддерживать якійсь часъ, и если поздоровіє то выпустятъ, а если нѣ, то одолють назадъ до краю.

Если ктось хоче точно довѣдаться задля чего эмигрантъ задержанный, то мѣсто ѣхати до Нью Йорку, тратяши гроши на побѣдку, най о тоє запытаєсь листовно на адресъ:

Commissioner of Immigration
Ellis Island, N. Y.

а спевностію ему отпнуть точно о всемъ, — кто не хоче до Касигарды писати, най о томъ напише до нашей редакціи, и най листъ прїше листъ чи телеграмъ отъ задержаного эмигранта, а мы пойдємъ до Касигарды запытаєсь задля чего эмигрантъ задержанный, и отпишемъ о всемъ.

ЧИ РАЗУМНЕ ТАКЕ ВЪРО-
ИСПОВѢДАНІЕ.

Въ 4 ч. "Правды" о. Обухкевичъ публично напечатавъ свое "вѣроисповѣданіе" въ которомъ мѣжъ иншимъ пише: "люблю и отъ души почитаю мой обрядъ восточный — та обороняю его отъ латинизаціи, котора отъ нисколько лѣтъ въ нашъ народъ русскій глубокий коренѣ запускає, и нѣтъ кому и нѣтъ кому смѣло, откровенно въ томъ упадку нашъ (?!!) унии въ оборонѣ станути". Чи не пронія! Любити отъ души обрядъ восточный, — боронити его отъ латинизаціи, а ровню часно держатись якъ пьяный плота той-же латинизаціи и плакати надъ упадкомъ унии?!

Выглядає то совсѣмъ такъ, якъ бы ктось о. Обухкевичовъ давъ отруу, и онъ хотяи бы п добре знавъ, что то убивающа отруу, и мѣсто кинути ю отъ себе онъ съ плачемъ кричавъ бы: "люде ратуйте, менѣ дають отруу, хотяи мене невиннаго згладити, ой! ой! уже въ усталюють! язгину — бо нѣтъ кому мене оборонити!... Чи человекъ, который має силу и свободу прогнати отъ себе тѣхъ, что ему подсувають отруу заводивъ бы такъ? Нѣколи! Такъ и о. Обухкевичъ мѣсто заводити та плакати що римско-латинска гадюка пхає ѣдовите жало въ русскє тѣло, повиненъ смѣло стати на голову той римско-латинска гадюцѣ, а то гдѣ спевностію русскій народъ повѣритъ словамъ въ его вѣроисповѣданію: "обороняю нашу первобытну историческу Русь — належу до русско-народной партіи — я, не сталъ измѣникомъ ни въры, ни русской народности", — въ противномъ случаи "вѣроисповѣданіе" о Обухковича то голя слова безъ дѣла! Понятно!

ЗЪ НЬЮ ЙОРКУ.

Дня 1-го феб. члены читальнѣ им. Ив. Наумовича устроували въ гали Михалика забаву. Гостей собралось не богато, но за тоє всѣ забавлялись якъ наилучше. Дѣвчата членкини, поубираны въ народны строи отдекламовали колька декламаций чѣмъ розвеселили гостей. Многіи изъ членовъ належатъ до Общ. им. Мих. Качковскаго, однакъ не знати зъ какой причины, книжочки намъ не прихотять. Такожъ наша читальня запремуеровала зъ краю еше 10-го ноября русскіи газеты: "Русское Слово", "Науку", "Русскую Раду" и книжочки Об-па Качковскаго, однакъ хотяи мы предплату заплатили, то газеты намъ не прихотять, на що всѣ члены дуже гнѣваются. Стефанъ М. Федорчакъ.

ЗЪ НОРГАМПТОН, ПА.

О. Несторъ крутитъ то въ лѣво, то въ право.

Прочитавши въ "Поступѣ" що Русины въ Бруклинѣ и Джерзи Сити отряслись римско-польской опеки, дуже я урадовався, та надѣюсь, що за нутую дорогу пойдуть и другіе Русины, бо и на що-жъ намъ кланяться и молятся до чижинцовъ — нашихъ вороговъ, коли мы маємъ свое русскє. Честь Вамъ бруклинскіи и джерзиситскіи праволюбцѣ! Вы показали дорогу къ которой насъ звали наши вороги, — за вами пойдуть и другіи.

У насъ въ Нортгемптонѣ клопоть. "Віпєць Нестір" крутитъ якъ може, — давнѣйше, коли то украинскіи попикы начали основувати незалежну церковь научавъ, что то лишь дурный вѣрять въ папу, що Римъ проклятый, що Русины повинни одорватись отъ Риму, а теперь, коли прїхавъ до Америки римскій любай Ортинскій, то зновъ кричить, що Русины повинни держатись Риму, вѣрять въ папу и слухати его булы. — Отъ и украинскій "вѣзецъ", — крутитъ вертитъ якъ швецъ шкѣброю. — Въ дома, на пливаниі О. Нестірѣ лишь гостемъ" — цѣлыми днями сидитъ онъ у своей прибраной жѣнки в Аленавнѣ, та бавить громаду своихъ дѣточокъ. — Если трафится якась потреба, то кураторы за церковны гроши посылають посланцевъ за попомъ, а кураторы наши, то лизуны, и попикъ тримася ихъ якъ песиковъ на шнурку и где треба та брешутъ. — Дастъ Богъ, что и до насъ, до Нортгемптонъ засіє слонце правды, мы побудемъ попика-недовѣрка и у насъ утвердится православіє.

Парохіянинъ.

ЗЪ ДЕЗЛОЖЪ, МО.

О. Стехъ сѣе ненависть межъ парохіянами.

У насъ одинъ клопоть за другимъ якъ бы зъ рукава сыпался. Не было церкви, прикромысь соборилось, что не маємъ где сойтись на молитву, — постарались мы о церковь, то зновъ не хотѣвъ до насъ прїхати священникъ, за тоє, что мешкаемо далеко — на вєстакъ; дочекались священника, еше горше, бо мѣсто молитвы, настали у насъ сварнѣ-раздоры. Правда, мы тому не виноваты, а виноватыи нашъ священникъ, который мѣсто слова Божого, сѣе у насъ ненависть, раздоръ, проклятыя — зло. Всему тому винна иезуитска наука.

Якъ знаю, нашъ священникъ о. Стехъ, то василиянинъ и хотѣвъ бы насъ затягнути въ латинство. Мы зновъ, яко честны Русины, не хочемъ вырѣкаться своего. А що о. Стехъ хоче поставити на своихъ, то и кидася съ злостію на парохіянъ, бунтує однихъ противъ другихъ, наливаетъ горькою, — словомъ робитъ ненависть мѣжъ парохіянами. — Не разъ кричитъ о. Стехъ: "я ученый, а вы дурнѣ". На Богоявленіе ходивъ о. Стехъ по колядѣ и то не съ нашимъ честнымъ дякомъ г. Русиньомъ, а съ своимъ лизуномъ Ваньсьомъ, а ходили они по колядѣ якъ дѣдъ безъ пуге село. Давнѣйше парохіяне при колядѣ жертвовали что кто могъ и на дерковъ, бо священникъ загворивъ щирою людей, а о. Стехъ ани покротитъ св. водою и поѣловати крестъ не мавъ часу. — Сохрани Господи всѣ русскіи парохіи отъ такого проповѣдника науки Христовой, якийъ есть василиянпъ Стехъ.

Парохіянинъ.

ПРИМѢРНА ЗАБАВА.

Дня 9-го феб. недавно сгoрганізована Товарищество Галицкихъ Русиновъ въ Нью Йорку, устроило свои перши вечерниці — забаву съ танцями. На забаву собралось поважне число гостей изъ Нью Йорка и околицѣ, — около 400 особѣ. Мѣжъ иншими прибыли въ отзнакахъ Товарищества им. св. Варвары зъ Нью Йорку и тов. им. Св. Ольги зъ Джерзи Сити. Около 10 год. вечер. зроблено погалимаршъ, въ которомъ выступили прибывшии на забаву товариства, а тоже тов. Галицкихъ Русиновъ. Послѣ марша предсѣдатель Товариства Галицкихъ Русиновъ г-нъ Викторъ П. Гладикъ, станувши на подвысненѣ мѣстцѣ, привитавъ Товариства и собравшихъ гостей, пояснилъ значеніе товариствъ и братствъ та воззавъ тѣхъ Нью Йоркскихъ Русиновъ, что еше не належатъ до ніякого товариства, щобъ вписались до тов. Галицкихъ Русиновъ. Послѣ бесѣды г-на предсѣдателя, въ гали громко разнеслись звуки славнаго русскаго "Многая Лѣта".

За тѣмъ выступила молода членкиня Товариства Галицкихъ Русиновъ Марія Бабякъ изъ Джерзи Сити, та миленимъ голосочкомъ, съ жаромъ, отдекламовала "Привѣтъ членамъ Тов. Гал. Русиновъ". На лиціи всѣхъ гостей малювалася радость. Бо и якъ не радоватись дивлячыся на молоденьку чарнобрычу якъ изъ широго русскаго сердечка щебече:

Теперь Русины не такъ дурныи,

Якъ собѣ думаютъ —

Всяке смѣтє—враговъ Руси.

Съ хаты проганяють.

Проганяють и выженуть
Можна смѣло то сказати, —
Не будемъ мы зрадниковъ
Русскимъ хлѣбомъ годувати.

Только, братья и сестрицы
Руки ся подаймо,
Молѣмъ Богу и учѣмъ
И въ братства злучаймось.

Щобъ злучити писма русскє
До великой силы,
Покорити враговъ Руси
Щобъ насъ не дѣлили.

А теперь всѣ тутъ и коло
Разомъ поставяймо
Миръ вамъ, братья, громко,
звучно
Язомъ запѣваймо.

По укоченію декламаций на гали разнеслись громко рукоплесканы и восклицанія "славно", а за ними звуки изъ сотникъ грудей русской пѣсни "Миръ вамъ, братья".

Честь молодой декламаторцѣ-патріотцѣ, честь и ей радичамъ, что выхвалили собѣ такую потѣху.

Послѣ того, предсѣдатель Тов. Св. Ольги изъ Джерзи Сити тоже молода дѣвчина, подакова за гостепріимность, а г. г. Ив. Сендега и Вас. Овчаговскій за охотили членовъ, щобъ громадо приступили до Товариства, п зновъ музыка за проводовъ Русина-капельмайстра — Базарничаго, заглава всему русску Коломыйку. Веселны разговоры, многократно то тутъ, то тамъ перерывали звуки русской пѣсни, а особенно пріятно разнеслася голосъ многодѣйного русскаго спѣвака — Стешино.

Додати треба, что па забавы вписалось щось оокло 20 новыхъ членовъ, и теперь товариство Галицкихъ Русиновъ, которе только передъ 5 тыжднями основалось, числитъ повадъ 160 членовъ.

Гостъ.

ИЗЪ ДАКСОНВИЛЛЪ, ПА.

Горнѣмъ до своего.

Дуже мене тѣшитъ Ваша газета "Поступъ", що такъ отважно стаба до борьбы съ тяжкими врагами Руси, которые хотѣли бы русскій народъ раздробити на части, щобъ въ той способъ ослабити насъ, и зновъ держати русскій народъ въ неволи, якъ то было за небѣжжи Польши. Жаль, что мѣжъ Русинами находятася такіи легковѣрны люди, що вѣрять тѣмъ нашимъ скрѣпымъ врагамъ и потакують имъ на тоє, якъ они кричатъ, що русскій народъ въ Россіи, то не русскій народъ въ Галичинѣ то не русскій, а украинскій, а дальше что мы, Русины, повинни на шпело вѣрять тому, що приказує папа, а особенно теперь, щобъ мы вѣрненько слухали папской буллы, которая вымѣрена на тоє, щобъ русскій народъ зятянути въ римокатолицизмъ, — златиничити.

Правда, что знайшлися такіи Русины, що повѣрили той подлой науцѣ вороговъ, но прїеде часъ, что переконаются что ихъ обманено.

Стойте, братья Русины, твердо при своемъ, тримайтесь исторіи, котора насъ научає, что наши предки были всѣ одинъ русскій народъ, а кромѣ того они были всѣ православны, — а до унии съ Римомъ зятягнено насъ подступомъ. Того и мы повинни держатись, т. е. не дѣлитись, а соединятись; на римскихъ папъ и ихъ побрехачовъ повинни мы напльюти, бо они для насъ чужіи — таліяны, одже най булѣ посылають таліянамъ щобъ не мордовались, не рѣзались ножами. Такъ само повинни Русины напльюти и на папскоу песика, бискупа Сотера, найде прогъ отъ насъ, бо мы не хочемъ и не будемъ 'слухати его накъканъ и проклоновъ. Мы тутъ проклятымъ римскимъ папамъ не будемъ кланяться и слухати ихъ диавольскихъ приказовъ и для того всюда смѣло кричимъ: Прочъ съ папомъ! Прочъ съ бискупомъ Сотеромъ! Мы народъ славный, великій, розвиненный, самостоятельный и намъ опѣкуновъ не потребно, — мы потрафимъ постояти за свою русску честь! Братья Русины! Знаете добре, что протесты противъ папской буллы, то голосъ вопіющій въ пустынѣ, — тожъ не протестуйте, а горнѣмъ до своего русскаго православнаго обозу, а скоро побѣдимъ врага и супостата.

Афанасій Мороховичъ.

ЯКЪ РИМСКІЙ ПАПА ФАВ-
РИКУЕТЪ СВЯТЫХЪ.

Теперешній папа Пія Х хоче оголосити святымъ папу Пія IX. Въ той цѣли приказавъ онъ написати декретъ, въ которомъ суть написаны всякаго рода "благодѣянія" Пія IX. Разумѣсь, что тоє, что папа приказавъ написати въ декретѣ, то — вымыслъ, неправда, и для того многи кардиналы, члены римской конгрегации супротивляються тому, бо знаютъ, что папа Пія IX не провадивъ такъ богобойне житѣ, щобъ его можна было назвати не тольо святымъ, но даже благодѣятелемъ. Въ доказъ того, опубликовано въ газетѣ много всякаго рода справокъ небѣжика папы. Такъ, примѣромъ, одного разу прїйшла до папы одна хора женщина, и просила его щобъ благословить ю, бо она увѣрена, что тоє ей поможє. Папа на той часъ бывъ хорый, тожъ погнѣвася на женщину и сказавъ: якъ я могу тебе лѣчити коли я самъ не могу помочи себѣ. — За цѣле свое житѣ, папа не зробивъ ничего особливнаго, а ни не отъзначався побожностью, добротчиностью и справедливостію, а однакъ остане зачислений мѣжъ святымъ, и римскіи католики мусятъ за нимъ молитися.

ПРОЩАЛЬНЫЙ ВЕЧЕРОКЪ ВЪ ЧЕСТЬ РУССКОГО КОНЗУЛЯ.

Знакомый из своего русского патриотизма старенький сивоволосый русский консул въ Нью-Йорку, Николай Н. Ладженский, который честно служивъ Россіи и русскому народу долгие лѣта, удался на пенсію, добъ въ старости прожить въ упокою. А понеже г-нъ Н. Н. Ладженский бывъ членомъ-основателемъ Славянского Здруженія въ Нью-Йорку, а заранѣе почетнымъ председателемъ, то лены Сдруженія въ вѣдѣности, въ честь всѣмъ высоко уважаемого конзуля, устроили дня 11-го фев. въ домѣ Сл. Здруженія прощальный Вечерокъ, на которомъ явились майже всѣ члены.

Въ часѣ вечерѣ председателъ друженія г-нъ Амрозъ, въ долгой промовѣ высказавъ заслуги г-нъ Ладженский положивъ для Славян. Здруженія и для Славянства, та прочитавъ резолюцію, въ которой члены Слав. друженія высказали свои благопожеланія своему члену и пріятелю, а тоже русскому царю, то родинѣ и цѣлому русскому народу. — Резолюція была одогласно принята, и всѣ присутствующіи члены подписали въ ласноручно.

Николай Н. Ладженский нажить до тѣхъ честныхъ русскихъ людей, которые любятъ русский народъ и церковь надъ все. Хотя онъ уже старикъ, одъ акъ каждую недѣлю ходивъ онъ о церкви, бравъ участіе при отрытіи братствъ и читаленъ, — частновать на русскихъ театральныхъ представленіяхъ и бажъ черезъ что съеднавъ собѣ важеніе даже у непріятелей русского народа. Пріотѣдъ американска Русь желаетъ ну Н. Н. Ладженскому щатливой пути на родину, та рѣшкого здоровья потрудитъ дальше для на благо русского народа.

Почтеннымъ читателѣ и пріятелѣ Поступа!

Дуже насъ тое радуе, що хой и лихъи часы, то Америк. Русины численно предплачають обѣ нашу газету, а то найлучшій доказъ, що Русины переконуются, що "Поступъ" честно боронить перестерегае рускій народъ передъ ворогами. Однакъ, знаючи, що мѣжъ американскими русинами есть много такихъ, которые радо запрезюменовали бы собѣ нашу газету, но не знаютъ о ней. Для того просимо честныхъ читателей и пріятелей "Поступа", щобъ старались розпространити нашу газету всюду, где живутъ Русины. Мы радо будемъ посылати по полька чиселъ тѣмъ, що хотять ланятися розпространеніемъ "Поступа", най только намъ о томъ найнишуть.

ВИСКУПСКЕ ПОСЛАНІЕ ОРТИНСКОГО.

На дняхъ получила и наша редакція "посланіе бискупа Сора". Перечитали мы его, та и ерекочалися, що то чисто іезуиска спекуляція, всякого рода атриіи лисичи выводы, крутарва, подступъ — вырахованы тое, щобъ обаламутити темный русский народъ и держати го при розпадаючомъ римо-католицизмѣ. По батярски знаживъ іезуита Ортинскій въ оемъ "посланію" просвѣтителъ Галицкой Руси т. о. Ив. Гр. Наумовича, наводячи таки сло-ва, которыхъ покойный Наумовичъ николи не сказавъ.

На всѣ выводы Ортинского мы дамо надлежитый отвѣтъ, въ оторомъ фактами докажемъ, що въ своемъ "посланію" написавъ неправду. Не вѣрь, рускій рате, хитрому Лисови Микитѣ, въ тобъ не добра, а заглады елае!

ТАКЪ ТРЕБА ПРОТЕСТОВАТИ ПРОТИВЪ ВУЛЫ.

Минувшой недѣлѣ о. Прот. А. Хотовицкій слухивъ въ Джерзи Сити, Н. Дж., перша Богослуженіе въ православной церкви свв. Апп. Петра и Павла. На Богослуженіе собралось першій разъ около 200 людей, — бо многи еще не знали, що буде Богослуженіе. Вечеромъ, отслуживъ о. Хотовицкій вечерню на которой прійшло больше народа, якъ на Богослуженіе. На вечерни спѣвали школьные дѣти, подѣ проводомъ своего учителя г-на А. Николина, що дуже подобалось якъ о. Прот. Хотовицкому, такъ и всѣмъ, що першій разъ чули милозвучной спѣвъ дѣточокъ.

Частины джерзиситскіи Русины, коли появились папска булла, и коли бискупъ Ортинскій жадавъ 5 процентовъ отъ доходовъ за тое, щобъ Русины наганяти до литинства, — постановили сейчасъ сорвати асаку связь съ римскими дугебумиями и вернулись назадъ въ праѣдной православной церкви.

Такъ, якъ джерзиситскіи Русины повинни протестовати Русины и по другихъ мѣстахъ т. е. напыловати на папу и ея опѣкуна бискупа Сотера.

Изъ Ст. Луисъ, Мо., доносятъ: "Якъ всюду мѣжъ зерномъ знайдешъ куколъ, такъ и мѣжъ сантлускими русскими дѣвчатами есть одна така, которая своимъ поведеніемъ робить встыдъ другимъ. Отъ примѣромъ, недавно робили тутъ поляки балъ на который пошла и Тася Н. Спѣшилася она такъ на балъ, що вдѣла черевки только на босу ногу. Въ танци зауважали то поляки, та щобъ посмѣяшисъ съ русской дѣвчины, начали збирати колекту на шкарпетки ("штримфы"), — та насмѣяшисъ зъ дѣвчины. — Разумѣсь, що честна дивчина наполю боса на балъ не поиде".

Такъ публично заяви Иванъ Наумовичъ, перетомъ тѣи, которіи его ненавидѣли и майже убивали. Они не таились съ т между ними нѣтъ такъ мужа! — Въ 1891 г. полнзеты якъ "Пшеглондъ" та Львовска, "Дзеникъ" писали между такъ: "Если бы у насъ былъ мужъ якимъ дѣйстви для галицкихъ Русинъ Иванъ Наумовичъ, мы озолотили бы отпавали".

ИЗЪ ГАЛИЧИНЫ.

Въ Галичинѣ зновъ выбираютъ пословъ до краевого сейму. По всѣхъ повятахъ ведешъ оживлена агитація, всѣ партіи стараются, щобъ ихъ кандидаты въ той цѣли скликують вѣча и собранія на которыхъ каждая партія захвалые своего кандидата. Однакъ теперь агитація не иде такъ гладко, якъ перше, бо селяне не вѣрять агитаторамъ и пропагандуютъ ихъ.

— Въ "Русскомъ Словѣ" читаемъ: "Въ громадѣ Кватона, горлицкого повѣта, войтъ ураду въ корчмъ и черезъ то наводилъ встыдъ цѣлой Лемковщинѣ. Въ селѣ есть старая школа, но войтъ не хоче тамъ умістити ни Громадской канцеляріи ни читальни, бо самъ онъ не умѣетъ читати, ни писати, та каже, что ему ничего не прійде изъ читальни. — Ганьба а встыдъ такому войтову! Кватоняне ріучи въ Америкѣ, повинни написати своимъ кривымъ и знакомымъ, щобъ такого жидовского водоноса не выбирали войтомъ."

— Дня 3-го фев. начались въ Стрпе розправа противъ селянъ и селянокъ изъ Горуцка обвиненныхъ въ томъ, що въ часы выборовъ супротивлялись жандармамъ. Процессъ противъ селянъ отбывался уже разъ минушшой осени, однакъ бывъ застановленый.

— Украинску газетку "Гайдамаки", которую и американскіи блязны отъ которыхъ смердитъ Украиною дуже "чвани-

лись" замордовавъ самъ ей редакторъ Гайдамака Петрицкій.

— Въ селѣ Руда коло Каменки-Струмиловой зловили селяне злодѣя въ домѣ Мих. Хойны, та поступили зъ нимъ чистю по американски: линчовали его. Злодѣя завязали, повѣсили до горы ногами и немилосердно збили, и оставили висѣти до рана. На рано злодѣй бывъ уже мертвый. За переступство селянъ арестовано и певно не мине ихъ кара.

— Недавно выдана статистика о эмиграціи показуе, що въ року 1906 изъ Австріи до Америки выѣхало 312 тысячъ особъ. Эмигранты тѣ, вывезли до Америки около 109 миллионъъ коронъ, а прислали изъ Америки въ минушомъ 1907 року 267 миллионъъ коронъ. Треба додати, що до той сумы не вчислено тѣхъ грошей, которые привезли назадъ до Австріи тѣ эмигранты, що повернулись зъ Америки. Того року, певно такъ много грошей, не вышлютъ эмигранты изъ Америки до Австріи.

ПОШЛА НА БАЛЬ НАПОЛЪ БОСА.

Изъ Ст. Луисъ, Мо., доносятъ: "Якъ всюду мѣжъ зерномъ знайдешъ куколъ, такъ и мѣжъ сантлускими русскими дѣвчатами есть одна така, которая своимъ поведеніемъ робить встыдъ другимъ. Отъ примѣромъ, недавно робили тутъ поляки балъ на который пошла и Тася Н. Спѣшилася она такъ на балъ, що вдѣла черевки только на босу ногу. Въ танци зауважали то поляки, та щобъ посмѣяшисъ съ русской дѣвчины, начали збирати колекту на шкарпетки ("штримфы"), — та насмѣяшисъ зъ дѣвчины. — Разумѣсь, що честна дивчина наполю боса на балъ не поиде".

КАЛЕНДАРЪ — ДАРОМЪ.

ИЛЮСТРОВАННЫЙ РУССКИЙ КАЛЕНДАРЪ

изданія „Русского Слова“ даемо тоже даромъ предплатникамъ.

Кромѣ того даемо предплатникамъ даромъ календаръ изд. о. Кубека;

2) Календаръ стѣнный съ портретомъ русскихъ царей;

3) Календаръ русский Столовый.

Если кто-то хоче купити у насъ календаръ, то цѣна слѣдъ:

Календаръ изданія о. Кубека 40 ц.

Календаръ отрывочный стѣнный 30 ц.

Календаръ Русский Столовый съ картинкою русского царя и его родины 30 ц.

Календаръ Изд. „Русского Слова“ 40 ц.

ПАССАЙСКІИ РУСИНЫ

во всякихъ потреббахъ якъ за шифкартами, въ справахъ нотаріальныхъ и прч. удаваться до своего русского человѣка:

Юрія Кокайка,

130 — 3. ул.

РАВАЙО, Ж. Л.

Кокайко посылаетъ гроши до старого краю, спродаетъ лоты, асекуе отъ огня и на житье.

Русины удаваться въ потреббахъ до своего человѣка, бо чужихъ вспомогати — то встыдъ.

ЕСЛИ СТЕ ХОРИ

и хочете изъ слабости вылѣчитися, то удайтесь до панѣ Вѣнтеръ, 225 Е. 76 ул., Нью-Йоркъ, а она Вамъ поможетъ. Кто мешкае далеко отъ Нью-Йорку, той може свою слабость описати, а Вѣнтерова пришеде медецину.

Кто лѣчитися у Вѣнтеровой, той медецины получаютъ даромъ. Листы адресуйте:

НЕ ИДѢТЬ ДО ЧУЖОГО — СВОЙ ДО СВОГО!

спродажъ шифкартъ

59 Morris st. Corner Greene

Jersey City N. J.

ВРАТЪЯ РУСИНЫ

Повѣдомляемо Васъ, що отворились въ Джерзити С Н. Дж., 59 Morris st. cor. Greene st. канцелярію. Просимо одже во всякихъ справахъ удаваться до насъ а мы спевностію зробимо все таньше и скорше якъ якій нибудъ жидъ або Полякъ.

Ѣдете до краю, до Нью Йорку, або если кто-то приѣждаетъ зъ краю, то берѣть съ собою до насъ адресъ, а мы Васъ переночуемо и даромъ во всемъ порадимо.

ВЫСЫЛАЕМО гроши до Галичины, Австріи, Россіи и другихъ краѣвъ.

ЗАЛАГОДЖУЕМО всякіи справы тутъ и въ старомъ краю, особебно же войсковы. Для залагоджуваня старокраевыхъ справъ, маемо въ краю адвоката, который всѣ старокраевыи справы добре знае и скоро выконуе. Цѣлю напше есть боронити нашихъ родимцовъ передъ жидовскими, польскими и др. вызыскавачами. Тѣ наши родимцы, що мали яку нибудъ справу съ чужими агентами знаютъ добре, якъ чужі агенты нечестно обходятся съ Русинами.

ВЫРАБЛЯЕМО контракты купна и продажи съ подтвержденіями консуляту всякихъ урядовыхъ документы, полномочія, тестаменты и прч.

СПРОДАЕМО корабельныи карты (шифкарты) на найлучшій лѣнии. Якъ Ѣдете до старого краю, то впередъ напишѣте до насъ, коли прійдете до Нью Йорку, о которой годинѣ и черезъ котору коліеву компанію, а мы вышлемо противъ Васъ на дипо человѣка. Переночуемо Васъ, п спевностію не будете мати клопоту, п не будете боятисъ, щобъ злыи люде не окрали Васъ.

АСЕКУРУЕМО отъ огня и на житье въ найпевнѣйшихъ компаніяхъ.

СПРОДАЕМО дома, лоты и фармы.

УДѢЛЯЕМО порадъ въ рѣжного рода справахъ.

СПРОДАЕМО русскіи книжки и образы. Принимаемо пренумерату на всякіи старокраевыи газеты книжочки и пр.

Если, одже, маете яку нибудъ справу, то не удавайтесь до чужихъ, Русинамъ ворожихъ агентовъ, а удавайтесь до своего. Листы адресуйте:

Викторъ П. Гладикъ,

59 Morris Street, Jersey City, N. J

АГЕНТЪ „ПОСТУПА“.

Повѣдомляемо поч. читателей „Поступа“, що г-нъ Іосифъ Ференцъ изъ Нью-Йорку, есть нашъ подорожующий агентомъ.

Мае онъ полне право принимати предплату за „Поступъ“ и за оголошенія, колектовати долги и пр.

Надѣмся, що тѣ почтеннымъ читателѣ „Поступа“, до которыхъ зайде нашъ агентъ, пріймутъ его и допоможутъ ему въ предпринятой работѣ.

Edw. RAAB
409 E. 70 st.
New York City.

мае добре зарядженный сальонтъ.

На складѣ мае онъ краеву горѣлку и вино.

Пиво въ Раба зъ наилучшого бровару.

И. Раабъ есть честный Словакъ и кожного Славянина честно обслужитъ. — Идѣтъ и переконайтесъ.

Лишь 10 ц.

коштуе кишенковый календаръ, обнимающий въ собѣ много цѣкавыхъ и поучающихъ рѣчей. Купити можна у:

ПЕТРА Ив. СЕЙФЕРТА,
220 E. 3. St., New York.

FRED. SCHWARTZ

1330 First Ave., New York, N. Y.

Кто хоче мати на Свята здоровый чистый напитокъ, най собѣ купитъ, або спровадитъ отъ старого чешского купца зъ Нью Йорку. Его адресъ есть:

Всѣ напоѣ Шварцъ спроваджаетъ впросто зъ наилучшихъ дистиллярней въ Америкѣ и въ Европѣ и длятого гарантуе, що въ напояхъ нема ніякой примѣшки, шкодливой для здоровья.

Кто заордеруе 5 галлоновъ, той не буде платити экспресъ.

Ниже поданы цѣны посѣдчатъ, що за такъ ниску цѣну, за яку спродаетъ Шварцъ ниждѣ танше чистого напою не можна достати.

Цѣны.

Червена или бѣла житна горѣвка \$2.00, 2.50, 3.00, 4.00 за галонъ.

Джамайка румъ \$2.00, 2.50, 3.00, 4.00, 5.00 за галонъ.

Краева боровичка \$4.50, 5.00, 6.90 за галонъ.

Кминкова („Кимель“) \$2.00, 2.50, 3.00 за галонъ.

Румъ бѣлый \$2.00, 3.00, 4.00, 5.00 за галонъ.

Сливовица \$2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Сливовица правдива краева \$4.00, 4.50, 5.00 за галонъ.

Теркелиция \$2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Теркелиция зъ токайского винограда \$4.00, 4.50, 5.00 за галонъ.

Чистый спиритусъ зъ збожа \$3.00, 3.50 за галонъ.

Конякъ \$2.00, 2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Конякъ правдивый французскій \$4.00, 5.00, 6.00 за галонъ.

Блекберый \$1.50, 2.00, 2.50 за галонъ.

Розолишъ \$2.50, 3.00 за галонъ.

Червоне калифорнійске вино \$1.00, 1.50 за галонъ.

Бѣле \$1.00, 1.50 за галонъ.

Портъ и чери калифорнійске вино, 4-рочне \$1.75 за галонъ.

Токайске вино 1.75, 2.00, 2.50 за галонъ.

Отъ Шварца спроваджаютъ люде напоѣ изъ всѣхъ сторонъ Соед. Державъ, а то длятого, що знаютъ що у него доставутъ добрый напитокъ.

ЮЛИЙ ФЕЛЬДЕШИЙ УНГВАРЪ, УТОРЩИНА.

Продаваемъ всякого рода и цѣны служебники, евангелія (отъ \$12.00 до 400), апостолы и всѣ потребныи книги церковны, молитвенники, молячи книжки и всякого рода писани, школьны, поучительны, забавныи книги, календары, матрицы и пр. и пр.

— Церковны одежды, епископскіи, іерейскіи, діаконскіи и для министрантовъ, ольтарны плахты, плащенницы, хорувмы (заставы), чаши (келѣхи), кресты, свѣчники, лампы, образы — стовлю иконостасы —: словомъ все, что про хвалу Богу и про школу потребно, а то въ наилучшей цѣнѣ, найлучше и красноту выроблено. — Въ моей богатой зарядженной друкарнѣ, друкуую книги, статуты и все потребное на каждомъ языку якъ наилучше и найкрайше.

Попробуйте американски русски братья и удостовѣритесь, якъ скоро, туно (дешево) и со вѣстною обслужу васъ. Цѣнникъ съ образками зашлю на жадость каждому. Мой адресъ:

FOLDESI GYULA, UNGVAR, Hungary.

Урядъ Товариства о. Ив. Наумовича

въ Плимонтъ, Па., на 1908 г. вы-предсѣдатель, Андрей Клоосъ, кассіер, Димитрій П. Процикъ секретар. Адр.: Box 1076, PLIMMONT, PA.

ЛИСТЬ ТРОХИМА

великого українця в Америці
ДО АНДРУХА
українця в Галичині.

Файс Андруху.

З радощів мало ни трісну жетим раз сьвідомішій! Тільки якби прочитав це, що ти бануеш за Пристайом, то ми цяпку на тебе маркітно!

Помізькуй ці камрате, же в насікі Україні богацько легше насікими пунтам глиптіти, бо тамосчки прихильні насікі ідісі всі панове хлястичі, в шургутіх і в маймурках, всі возні, здикунтики, комісарі від пропінаніі і вся паньцьковата дилкатнісьці! а тутечки товаришу нам тонко!

Насіку ідею тримаю я, біскуп, Макар, Стихванович, пару дурнішчых і Пристай, скажи сам ці ни мало? Але Пристай фист писав, гне, аж хмари темніють, правда же дурної, але за це так шокрученої як рахунки зі складок по розмаїтих насіких гуртах, — з котрих не вилюнтова би ківця ані святий войцел! Богацько роботи на тіцький гурт.

А шкортят такого Кісьцьє голловного, або другого козачиська врізати де яку мудрісьці в покритці? то теж насікі більші вчеді мусіт в зіпрію цілої мазниці працювати, бо не тре ти казати сам Кісьць не втне! він тільки ніби то підписаний, а таких гавталантників в нас є більше.

Една велика втішнісьці заблисьціла в насікі макароньцькі Січі, а це тому що римський святий войцел пише теперечки до всіх крілів явропейських, вопруч міськівського, таку цидулу, що то він повинні бути Крільом в Наталі! Він це тому до них пише, щоб вони за ним підперли цей пунт! Ого Андруху сліб так було! йой! то всі насікі вчеді пішли би страх в гору. — Я би мав гопетик стати німістром від центів, тільки ни знаю ці головний Кісьцьє не вкрутив би ці борше; Сотер був би певно застемпцом свентого; — Підгорецький німістром від війська, — то від же він сліпковатий, але він за це штудер; Макар був би головним шефом від всіх пропінаніі, бо він має міцну чутнісьці в язіці трунки; Дмитрів головним директором всіх закладів таких вихованків, що в їх ментриці тільки мама записана, бо на тата не стало місця; Лесь коминдантом від нічною варті, бо він досягне носом хочьби яку високу ліхтарню загасити; Струтинський (сли де марне не загинув — бо го не чути) німістром справ заграничних, бо він страх хвацько знає зібрати манатки і драгнути хочь бий на місяць, а Левицький головним директором пошти і паліграфів. — А скільки то було би місць на конзулів? страх! тільки наперед не мож потрапити де кого святий Кріль воцубив би — але Михайла Кураторенька до арабського краю то певно.

Аж тогди би ми прихлятим міськалям врізали натавниці! бо кужний липнув би до такого Кріля, що вже давно сь свентим; — бо в його булаби двока міці! папська і королівська!

Ни знати ці всі крілі явропейські, на цой пунт пристають; за явстріяцького нема сумніву, бо ти побазікаеш з насікими японентами, а вони на його з гулюкають і всю буде хвайно. Шкода що насікій гетьман в Лондені, Дюмин задер копита, він би був в цьому пунті теж богацько в Англії поміч!

Сліб так було, то хто зна ці всі міськалі не перейшли би на ладінство!

Але як так не буде, то з нами Андруху справа покручена Насікий гурт паскудно менчіє;

Ардан дав себе перестибнувати на справдешного макаронця, Струтинський пропав десь в безвістах, а чехати стільки аж його оліафнїкїй потомок залає джорку в щербині насікого гурту, то за цей час і Січ дідько візьме!

З цих цибушків каштановатих що з під міськалаї примандрували у макароньцьку Січ не велика втіха, їх ідея ніби то пасує до насікої, вони теж зтеребили нби живцем всіх міськалаї, тільки ім не можна бо міськалаї трейні! а теж міні дуже ни до сподобаньє що вони пишут міськівською мовою, — правда хвонстикою — та юо з того, теперечки зробило ця дві фонетикі і хат зна котра важнішча — а міськалаї горлають що ніби то вобі не варт дрантавих ходаків зі старого дідька.

Моя Мокринисько кличає і то здоровезно, бачусь це за бездурно я гострив зубиська на канонікову панунцю, в кужнім пунті не йде так як би я хтві.

Бискуповичи почервоніли вічі, а пика подзалавіла, крізь ліпцитацію єдної рутенцької церкви, та він уклинно прохає центів, і то тільки нас, бо проханє врізав ніби хвонетикою, ніби нє, а ми знаеш, до цього ни дуже покванпі.

Бачусь цей гантерас теж піде кепсько! Правда, єден пунт, страх мудрагельно врізав біскуп! він ни написав де ця ниціоляна церква є — бо може би де хто просто там центи післав — а він хоче щоб всі центи йому посилати, — певно цьому, же потому рахунок ме мати цавком рутенцько-українцький глянд!

Кацаписька знаю добре ни дадут віц — бо проханє не тверде — ну а ми не богацько втерем! и вийде знов фуй!

Ой горечко в насікі Січі! — ми пнем ця скільки сил, та дай Боже Бьелі здоровьєчко що хочь Союз не передіпцували на Запороже, бо було би по нас до цього часу і пахнєчисьці не лишила ця і так може, може, дінхаєм до крільованьє свентого войца, та відігнем повним житєм — а як нє, то всіх нас хат зна де проводирі заведут, тільки певно ни до горазду. Вибачай товаришу що більше ни пишу, бо зачинаю читати біскупське "посланіє" — а є що! Ая! Хвай-

но воно дуже зачинає ця, сподобало ця міні і я тому так само скінчу до тебе цей мій лист:

"Ми Баськов ласков і Неньки України благословінцтвом великий Трохим, шлем сердешний поцілюнок хавки своему камратови Андрухови і всім галицько-українцьким ароманьцям!

Даво в Новім Іорці цего місяця що вовчичі бігають, українцького 1908 року.

Без пичитки.

„Самопоміч“ виплачає \$500 посмертної запомоги по члені. За жену члена \$250.

J. Chomiak, 401 Maple St.,

Михайль П. Баландюк, секр.,

Mt. Carmel, Pa.

Русини! Где Васъ собереть горстка, злучітьсѣ въ Братство и приступайте до одинокой руско-народной организаціи въ Америкѣ, до Русской Народной „Самопомочи“, которая подѣ своей прапоръ принимаетъ всѣхъ Русиновъ безъ рѣзниці вѣроисповѣданія и стану.

ВАСИЛІЙ БЫБЕЛЬ

ранча осталась только въ тѣхъ за Croton Terrace, Yonkers, N. Y.

Має добре заряджений салонъ. У него можете завсѣди выпити свѣжого пива, горѣвки, або закурити смачного цигара. Русини идѣть до своего.

НЬЮ-ІОРЧАНЕ.....

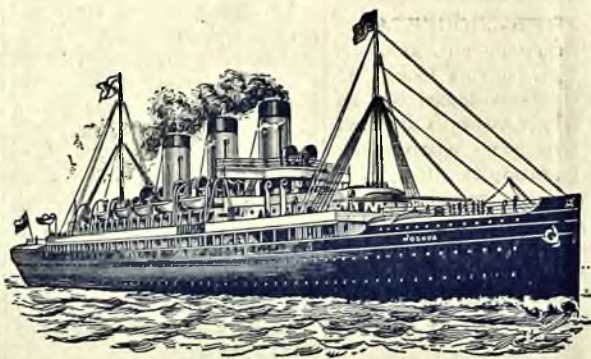
....ПАМЯТАЙТЕ!

що если хотите весело забавлятьсѣ при шклянцѣ свѣжого здорового пива: если хотите триматисѣ девиза — Свой до своего — то идѣть до своего краяна

АНДРЕЯ ЛЕНАРТА

401½ E. 70 ул.

Если ктось глядає въ Нью-Іорку своихъ знакомыхъ, то найудастсѣ до Ленарта; онъ мешкає мѣжъ Русинами довгий часъ и знає всѣхъ.

ШИФКАРТЫ ПО \$26.

Повѣдомляемо нашихъ пріятелей и тѣхъ, що намѣряють ѣхати до краю, и що пишуть до насъ о цѣну шифкартъ, що шифкарты теперь стоятъ \$26, а шифы отходятъ: 25-и и 29-го января; въ февруари — 1-го, 5-го, 6-го, 8-го и 12-го. Просимъ тѣхъ, що ѣдутъ до насъ, щобъ если повѣдомля-

ють насъ о своемъ выѣздѣ — подавали завсѣгда — о которой годинѣ сѣдають на поѣздъ, и на какой колай — чи на Пенсильанійской, чи на Литай Вали, Лаконья, Ири и прч. Если намъ тое выѣзджачуіи не напишє, то мы и не можемо выйти противъ него. Просимо одже на тое добре уважати.

ПОВѢДОМЛЕНИЕ.

Повѣдомляєсь честныхъ Русиновъ въ Джерзи Сити, Н. Дж., що почавши отъ наступающей недѣлѣ — отъ 9-го Февруара, и дальше, Богослуженія будутъ отиравлятьсѣ въ дочасной церкви подѣ числомъ 74 Грандъ ул. Grand st. Тамъ теже буде умѣщена и школа, которую буде провадити нашъ дяко-учитель г-нъ Алексій Николинъ.

Священникомъ въ новой церкви есть о. протоіерей Хотовицкій.

Проситея теже поч. парохіянъ и читателей Послуга щобъ о томъ повѣдомили своихъ знакомыхъ, а особливо тѣхъ, що маює дѣтей до школы.

Нашъ, русскіи человекъ

Иванъ Е. Гаргай

МАЕ ВЪ ФИЛАДЕЛФИИ, ПА.
429 N 8th st.

Банковий дѣмъ,

Посылає онъ гроши до Европы и всѣхъ частей свѣта.

Спродаетъ шифкарты на наилучшіи линіи до краю п ѣз краю.

Асекурує отъ огня и на житѣе.

Спродаетъ лоты въ Филадельфії и на околици.

Русины въ Филадельфії повинни удаваться лишь до своего русского человека. — Кто спомогаетъ чужихъ а не своихъ, той не есть честнымъ Русиномъ.

СЛОВЕНСКИЙ КРАВЦЪ

Личекъ и Игритцкій

1901 Lexington Avenue,

мѣжъ 118. и 119. улицами, НЬЮ ІОРКЪ.

Роблять всякіи новомодныи убранья для мужчинъ, по дуже дешевой цѣнѣ. — Если хотите мати добре убранье, то идѣть до нихъ, а не пожалуете.

Въ нашей друкарни можна получить книжки:

Иллюстрированная Исторія Руси
Русскія народныи пѣсни (коломаїи)
Декламація Ивана Кума
Колѣды
Товаришескіи забавы
Якъ закладати сады
Жизнь Пресв. Богородицы
Що насъ губитъ
За сиротою Богъ съ калитой
Герой изъ подѣ хлоп. стрѣхи
Наша Исторія
Отче нашъ
Сборникъ стихотвореній
Гальшка
Сироты
Изъясненіе Божест. Литургіи
Сказки и разказы
Исторія Руси
Повѣсти
Житія Святыхъ
Борба до души
Гал. разказы
Онуфрій Грушкевичъ
Нѣтъ
Иванъ Дуракъ
Иванъ рѣзбаръ
Жертвы пьянства
Митропол. Андрей Шептицкій
Первыи послы гал. Руси
Преп. Евфрозина
Кто спроведжає отразу за \$5.00, той получитъ 15 процѣвъ таньше.
Моливтвословы по рѣжной цѣнѣ, образы святыхъ изъ наилучшихъ русскихъ литографій въ Москвѣ.

СТАРОКРАЕВЫ МЕДИЦИНЫ

можно получить въ русского аптекаря въ Кингстонѣ, Па. Медицины спроваджає онъ просто отъ найславнейшихъ докторовъ зъ краю, на всякіи слабости. Напишѣтъ ему що васъ болитъ, а онъ, яко старый, практичный аптыкаръ, пошле медицину, которая скорше поможе, якъ медицина, котору дають американскіи докторы.

Листы адресуйте:

РУССКА АПТЕКА,

437 Main St., Kingston, Pa.

ДЖАНЪ МАЙЕРОВСКИЙ

83 Норт 7 Стритъ, кор. Вайтъ Ав

BROOKLYN, N. Y.

Если идете до Бруклина, то берите съ собою адресъ до Майеровского, а его голени знайте: крайнюю а если нѣ, то Вайтъ авъ покаже, где мешкаютъ. Майеровскій має теже велику галю на балъ и веселья.

P.V.Rovnianek & Co

ПОСЫЛАЕМО ГРОШІВ до всѣхъ частей свѣта скоро и безпечно.

ПРОДАЕМО ШИФКАРТЫ до краю и въ краю по дешевыхъ цѣнахъ и на наилучшіи пароходы (шифы).

Кто выбираєся до Америки изъ старого краю, тѣмъ особенно ДАЕМО свою помощь.

Купуємо и перемѣняємо заграничныи гроши.

ПРІЙМАЕМО ГРОШИ до вкладки и платимо добрый процентъ.

ВКЛАДАМО ГРОШІВ до банківъ въ краю и вѣрно доручимо Вамъ вкладну книжку.

КОЛЕКТУЕМО ПЕЙДУ и ДОЛГИ по всей Америкѣ. Удавайтесь до насъ, а всегда свое получите.

П. В. РОВНЯНЕКЪ & КО.

25 Ave. A, Cor. 2d Street, NEW YORK.

Pittsburg, Pa.

Connellsville, Pa.

612—614 Grand St.

113 W. Main St.

Кто привѣзжає до Нью Іорку,

най возмє съ собою адресъ до словенского Салонисты:

JOHN PENCAK,

324 East 71st Street,

Если побите веселье, то идѣть лишь

были всѣ

уни съ рѣкака, — бо галія велика, а

подступомный человекъ словянинъ,

держатисѣсь честно.

соединятіи Пенцака Русины сходятся

и ихъ по

наплываютъ

— таѣля

сылають

довались.

Такъ самъ

пьюти и

скупа Со

насть, бо

демъ сл

проклон

тымъ р

демъ кл

дівалось

доставителѣ керичовъ на

того всѣля и хрестины.

Прочъ сѣ

купомъ

до ити до чужого въ подобныхъ

свой человекъ — Русинъ.

славный

самостой

не потр

постоятъ

Братъчане памятайте що

ре, що п

Кварцлнскій,

ПОГРЕВ-

НИКИ

И БАЛЬ-

ЗАМОВ-

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,

НИКИ,